

Sag C-98/98

Commissioners of Customs & Excise mod Midland Bank plc

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division
(Divisional Court))

»Merværdiafgift — første og sjette momsdirektiv — fradrag af indgående afgift — afgiftspligtig person, der både udfører afgiftspligtige og afgiftsfrie transaktioner — indgående tjenesteydelser anvendt i forbindelse med udgående transaktioner — nødvendigheden af en direkte og umiddelbar forbindelse«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat A. Saggio fremsat den 30. september
1999 I-4179
Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2000 I-4198

Sammendrag af dom

Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — fradrag af indgående afgift — afgiftspligtig person, der både udfører afgiftspligtige og afgiftsfrie transaktioner — afgift på tjenesteydelser, der

leveres i forbindelse med transaktioner, der giver ret til fradrag, og transaktioner, der ikke giver ret til fradrag — ret til fradrag — betingelse — direkte og umiddelbar forbindelse mellem de udgående transaktioner, der giver ret til fradrag
 (Rådets direktiv 67/227, art. 2, og direktiv 77/388, art. 17, stk. 2, 3 og 5)

Artikel 2 i første direktiv 67/227 og artikel 17, stk. 2, 3 og 5, i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter skal fortolkes således, at en direkte og umiddelbar forbindelse mellem en bestemt indgående transaktion og én eller flere udgående transaktioner, der giver ret til fradrag, principielt er nødvendig, for at en afgiftspligtig person har ret til at fratække den indgående merværdiafgift, og for at omfanget af denne ret kan fastlægges.

Det tilkommer den nationale domstol at anvende kriteriet vedrørende den direkte og umiddelbare forbindelse på de faktiske omstændigheder i hver enkelt sag, som indbringes for den. En afgiftspligtig person, der såvel udfører transaktioner, der giver ret til fradrag, som transaktioner, der ikke giver ret hertil, kan fratække den merværdiafgift, der er betalt af de goder eller

tjenesteydelser, han har erhvervet, såfremt de har en direkte og umiddelbar forbindelse med de udgående transaktioner, der giver ret til fradrag, hvorved der ikke skal sondres efter, om stk. 2, stk. 3 eller stk. 5 i artikel 17 i sjette direktiv 77/388 finder anvendelse. Dog kan en sådan afgiftspligtig person ikke fradrage hele den merværdiafgift, der er betalt af de indgående ydelser, såfremt disse ikke er blevet anvendt til at gennemføre en transaktion, der giver ret til fradrag, men i forbindelse med en virksomhed, der blot er en konsekvens af denne transaktion, medmindre den afgiftspligtige under henvisning til objektive forhold godtgør, at udgifterne til at erhverve disse ydelser udgør en del af de forskellige omkostningselementer, der indgår i prisen for den udgående transaktion.

(jf. præmis 24 og 33 samt domskonkl. 1 og 2)